روایت محرم «بیدسک»؛ یک و نیم قرن ارادت

فرخ‌نژاد- همیشه تن پوشش قرمز است در تعزیه هایی که نقش ایفا می کند اما اشک هایی که پهنه صورتش را می پوشاند نشان از ارادت زیادش به امام حسین (ع) و اولادش دارد.

آن قدر در نقشش هضم می شود که وقتی حر از لشکر ابن سعد جدا شده و به لشکر مظلوم کربلا می پیوندد تمام آن صحنه ها جلوی پرده چشمانش به نمایش درمی آید طوری که باران اشک امان را از او گرفته و به دشت صورتش روان می شود.

۷ دهه است که شور حسین در سر دارد و با این شور هم زنده است.

۷ دهه است که تمام تلاشش را به کار می گیرد تا چراغ تعزیه بیدسک که سال های سال در منطقه جلال و جبروتی داشت را به همراه دیگر نیاکان و بزرگان این دیار حفظ کند و روشن نگاه دارد.

۷ دهه است که هر آن چه از طبع و قریحه شعری دارد مصرع به مصرع و بیت بیت آن را برای امام حسین (ع) و اولاد او می سراید طوری که در شب های شعر از او به آخوندیا... وپایان دهنده یاد می کنند.

پیر غلامی است که اگر خدای ناکرده سر به زمین بگذارد به طور حتم تعزیه خوانی بیدسک هم که بیش از ۱/۵ قرن است بر پیشانی این روستا حک شده مانند دیگر رسم و رسومی که سال هاست به فراموشی سپرده شده فراموش خواهد شد مگر کسی این چراغ را به دست گیرد.

• نگرانی از فراموش شدن رسم و رسوم

نگرانی «جلال اکبری» که ۷۸ سال از خدا عمر گرفته و حدود ۷۰ سال آن را در تعزیه ها به ایفای نقش پرداخته است، فراموشی رسم و رسومی است که بزرگان و نیاکان بیدسک پایه گذار آن بوده اند و هر سال هم به دلیل از دنیا رفتن یکی از پیرغلامان این عرصه در حال تحلیل رفتن و فراموشی است.

اگر جوان ترها هم در حال حاضر برخی از این رسم و رسوم را در ماه محرم به ویژه دهه اول اجرا می کنند به خاطر حضور افراد ریش سفیدی چون اوست.

او دلیل منسوخ شدن و از بین رفتن رسم و رسوم آیین محرم را پیشرفت تکنولوژی و ساخت فیلم هایی می داند که از سیما پخش می شود طوری که دیگر علاقه چندانی به نمایش تعزیه ها به صورت واقعی و خیابانی کمتر احساس می شود یا مورد پسند قرار نمی گیرد.

آن طور که این پیر غلام امام حسین (ع) می گوید: آغاز تعزیه خوانی یا همان بازسازی واقعه کربلا از سلسله قاجار بود و بعدها کم کم از شهرها به روستاها منتقل شد.

در بیدسک هم پیرغلامانی مانند «نیک ذات»، «راستی»، «فرخی»، «حمیدی»، «جلالی» و... در اجرای تعزیه های مختلف ایفای نقش می کردند طوری که آن قدر در این کار تبحر داشتند که قبل از پیروزی انقلاب در حسینیه سر کار یا همان حسینیه امام رضا(ع) در ماه های محرم و صفر تعزیه خوانی می کردند.

• اولین نقش

اولین نقشی را هم که استاد تعزیه به او داده در سن ۸ سالگی بوده است و در ابتدا نقش های کوچک را ایفا کرده و با بالا رفتن سن و به دست آوردن تجربه و تبحر لازم نقش ها هم بزرگ تر شده است.

او همیشه به واسطه تشخیص استادانش چون آقایان «راستی» و «فرخی» نقش مخالف خوان را در اجرای تعزیه ایفا می کرده است.

استاد این پیر غلام امام حسین (ع) هم از فردی در روستای فورخاص با نام «خواجه» که در دربار امیر شوکت الملک برو بیایی داشته است یک و نیم قرن قبل تعزیه خوانی را فرا گرفته و نسخه رجزخوانی و اشعار را هم همین فرد از دربار به دست شاگردانش رسانده است. پرسش دیگر این است که آیا ایفای اجرای نقش های مخالف و موافق خوان موروثی است؟ پاسخش به این پرسش منفی نیست زیرا استادی که این هنر را به علاقه مندان تعزیه خوانی آموزش می داده از زیر نظر گرفتن حرکات، قیافه و صدای شاگرد تشخیص می داده که هر فردی می تواند ایفاگر چه نقشی باشد طوری که تشخیص استاد در مورد او ایفای نقش مخالف بوده است.

نکته مهم دیگر این است افرادی که به عنوان تعزیه خوان انتخاب می شدند باید از محبوبیت مردمی از همه لحاظ برخوردار می بودند.

اما سرچشمه اشعاری که در تعزیه خوانی ایفاگران نقش های مخالف و موافق می خوانند از کجاست و چطور به دست تعزیه خوانان بیدسک رسیده است؟

سراینده این اشعار دو برادر به نام «میرداماد و میرغم» در دستگاه ناصرالدین شاه قاجار بودند، البته شعرای دیگر با اقتباس از اشعار این دو برادر شعرهایی را سروده اند.

این پیرغلام امام حسین (ع) به تعزیه ای که روز عاشورای امسال در روستای بیدسک به اجرا درآمد اشاره می کند و می گوید: اگر تمام تعزیه واقعه کربلا قرار بود متناسب با اشعار قدیمی به اجرا درآید به طور حتم باید بیش از ۲/۵ ساعت زمان صرف می شد اما طوری اشعار و نقش ها انتخاب شد که به دلیل نبود وقت بیشتر از نیم ساعت زمان نبرد.

به گفته وی اشعاری که گروه های موافق و مخالف خوان همزمان با اجرای آن در بیدسک می خوانند بیشتر اقتباس از کتاب دلیران کربلا سروده مرحوم

«علی اصغر اکبری» پیرغلام این روستاست.

اوج اجرای تعزیه به دوره قاجار برمی گردد اما در دوره رضاشاه که اجرای تئاتر های واقعه کربلا تعطیل شد در بیدسک این تعزیه ها به اجرا در نمی آمد تا این که با پیروزی انقلاب اسلامی دوباره اجرای آن از سر گرفته شد. البته این را هم یادآوری می کند که در روستای بیدسک هم اجرای تعزیه و رسم و رسوم محرم زمانی در اوج بود طوری که از روستاهای اطراف هم به این روستا می آمدند.

آن سال ها در بیدسک نخل هم می بستند، گهواره علی اصغر (ع) را در روز عاشورا درست می کردند و ذوالجناح داشتند.

برخی از رسوم مانند قمه زنی هم به طور کلی منسوخ شده و فقط اجرای تعزیه آن هم به صورت محدود انجام می شود، اما علم گردانی و هیئت سینه زنی و زنجیرزنی باقی است طوری که ریش سفیدان روستا هر سال با آمدن محرم یاد آن آیین می کنند و از جلال وجبروت برنامه های آن سال ها می گویند.

راوی، رسم و رسوم محرم بیدسک و حال و هوای آن سال ها را که جمعیت زیادی داشت وصف ناشدنی توصیف می کند و آن چنان از شور و حال سال های قبل می گوید که دوست داری دوباره زمان همانند فیلم ها به عقب برمی گشت و اخلاص، پاکی و شور و حال آن دوران را می شد به تصویر کشید و برای همیشه در آرشیو زمان ثبت کرد.

«اکبری» از چلچراغی حکایت می کند که نجاران آن را ساخته بودند و آن زمانی که برق و حتی به اصطلاح چراغ توری هم در بساط نبود به زیبایی تمام آن را با فانوس های روشن می آراستند و جلوی هیئت یک فرد تنومند و قوی آن را به حرکت در می آورد و روشنایی بخش رسم و رسوم زمانی بود که هیچ گاه تکرار نخواهد شد. گهواره علی اصغر (ع) را هم آن سال ها به زیبایی تمام می آراستند و پایه های این گهواره را عزادارانی که از روستاهای اطراف به بیدسک می آمدند به دوش می کشیدند.

راوی می گوید: نخل بزرگی هم در بیدسک درست می شد که افراد قدرتمند و ورزیده آن را به حرکت در می آوردند و جالب این جاست که تمام نخل با پارچه های مخصوص تزیین و آراسته می شد.

آن طور که این پیر غلام امام حسین (ع) روایت می کند در گذشته بزرگان و ریش سفیدان بیدسک جلوی هیئت های تیغ زنی، زنجیرزنی و سینه زنی به حرکت در می آمدند و عده ای توبره ها و کیسه های خاک و کاه را در روز عاشورا بر سر عزاداران ابا عبدا... می ریختند.

هیئت های عزادار در این روز تمام روستا را دور می زدند و در میدان قتلگاه یا همان میدان مرکزی روستا گرد هم می آمدند و تعزیه روز عاشورا را اجرا می کردند و در پایان هم که ذوالجناح جلوی خیمه می آمد شهربانو که نقش آن را «علی اصغر اکبری» اجرا می کرد آن را سوار می شد و لشکر ابن سعد هم حمله می کرد و خیمه ها را به آتش می کشید و کودکان هم پا به فرار می گذاشتند که آشوب و محشری به پا می شد و در پایان هم مقتل می خواندند.

> آیین علم گردانی شاید تنها رسمی باشد که در بیشتر روستاها با این که بقیه رسم و رسوم تا حدودی به تحلیل رفته اما همچنان پابرجاست و همانند گذشته اجرا می شود

این رسم و رسوم در تابستان ها در محیط باز روستا به اجرا در می آمد اما اگر محرم هنگام زمستان بود در مسجد بیدسک تمام این آیین برگزار می شد.

• علم گردانی

آیین علم گردانی شاید تنها رسمی باشد که در بیشتر روستاها با این که بقیه رسم و رسوم تا حدودی به تحلیل رفته اما همچنان پابرجاست و همانند گذشته اجرا می شود. سال های قبل چون جمعیت بیدسک زیاد بود آن طور که راوی آیین محرم این روستا می گوید: روز ششم محرم علم ها را می بستند تا بتوانند به در خانه همه اهالی روستا بروند و دعای سلامتی بخوانند.

بنا به گفته «اکبری» در گذشته علم ها را از طرف دولت به هر روستا می دادند یعنی بزرگان هر روستا به نمایندگان حکومت مراجعه کرده و به تعداد افرادی که خواستار بودند به آن نقطه علم داده می شد و در بیدسک هم یک و نیم قرن قبل بزرگانی چون آقا بابا، آقا باقر و ملا عباس نزد نماینده حکومت رفته و علم ها را گرفته اند که این علم ها هم با نام این افراد ثبت شده است. اما این افراد که علم ها را گرفته اند به بزرگان خود داده اند تا در روزهای علم گردانی آن را حمل کنند که حمل این علم ها هم موروثی است و بافنده ها، خسروی ها و سیدآبادی ها از گذشته تاکنون نسل به نسل کار حمل علم ها را برعهده داشته و خواهند داشت.

علم ها هم در بیدسک یکی با نام حضرت عباس (ع) است که علمدار و پرچم دار لشکر امام حسین (ع) بوده است، دیگری با نام امام حسن (ع) که نماد آن یک پنجه است با نام پنج تن و دیگری هم علم امام حسین (ع) و نماد آن تک است که نشان دهنده تعداد یاران کم آن حضرت است.

• پوشش علم

دیگر این که پوشش های علم در روز ششم که می بستند شاد بود اما در روزهای تاسوعا و عاشورای حسینی به طور کامل سیاه پوش می شد.

این پیر غلام امام حسین (ع) آن چنان در این وادی ارادت به خاندان اهل بیت (ع) غرق شده که تنها قریحه شعری اش نیز هم قافیه با این خاندان است و نمی تواند شعر دیگری بسراید طوری که در شب های شعر همیشه آخر اشعار را او می خواند و از وی به آخوند یا... محافل شعری یاد می شود.

این راوی آیین محرم بیدسک از آدم های مخلص و پاکی هم نام می برد که شاید بی نظیرترین افراد در تاریخ این روستا بوده اند و هیچ گاه دیگر تکرار نمی شوند.

این پیر غلام امام حسین (ع) سال ۸۳ در سوگواره ای که میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری خراسان جنوبی با حضور تمام تعزیه خوانان استان برگزار کرد همراه برادرش «علی اصغر اکبری» دیپلم افتخار این سوگواره را گرفتند. به علاوه سال ۹۱ هم او به همراه دو تعزیه خوان دیگر از خراسان جنوبی به همایش سراسری پیرغلامان که در تهران برگزار شد رفت و از دست رئیس جمهور لوح تقدیر دریافت کرد.

آگهی تحدید حدود ثبت املاک یک قسمت از بخش ۴ شهرستان بیرجند

به موجب ماده ۱۴ قانون ثبت اسناد و املاک تحدید حدودشماره های زیر:

ششدانگ یک باب خانه پلاک۵۹ فرعی از ۳۶۹-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه مختاران به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ ۲باب خانه فوقانی پلاک۶۱ فرعی از ۳۶۹-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه مختاران به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک باغ منزل پلاک۳۸۹ فرعی از ۳۶۹-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه مختاران به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک مجری طاحونه پلاک۳۹۷ فرعی از ۳۶۹-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه مختاران به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک قطعه زمین پلاک۴۰۱ فرعی از ۳۶۹-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه مختاران به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک قطعه زمین پلاک۴۰۴ فرعی از ۳۶۹-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه مختاران به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یکقطعه زمین پلاک۴۰۶ فرعی از ۳۶۹-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه مختاران به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک قطعه زمین پلاک۴۰۹ فرعی از ۳۶۹-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه مختاران به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک قطعه زمین پلاک۴۱۱ فرعی از ۳۶۹-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه مختاران به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک قطعه زمین پلاک۴۱۴ فرعی از ۳۶۹-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه مختاران به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک قطعه زمین پلاک۴۱۶ فرعی از ۳۶۹-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه مختاران به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک قطعه زمین پلاک۴۲۱ فرعی از ۳۶۹-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه مختاران به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک قطعه زمین پلاک۱۰ فرعی از ۶۳۱-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه چهکندوک به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک قطعه زمین پلاک۱۵ فرعی از ۶۳۱-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه چهکندوک به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک قطعه زمین پلاک۲۶ فرعی از ۶۳۱-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه چهکندوک به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک قطعه زمین پلاک۲۹ فرعی از ۶۳۱-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه چهکندوک به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

ششدانگ یک قطعه باغ پلاک۱۹ فرعی از ۶۳۱-اصلی بخش ۴ بیرجند واقع در مزرعه چهکندوک به نام ورثه بی بی طیبه ناصح.

در روز های شنبه و یکشنبه مورخهای ۶ و ۱۳۹۶/۰۸/۷ ساعت ۹ صبح در محل شروع و به عمل خواهد آمد.

لذا به موجب ماده ۱۴ قانون ثبت املاک به صاحبان املاک و حقوق ارتفاقی و مجاورین شماره های فوق الذکر به وسیله این آگهی اخطار می گردد که در روز و ساعت مقرر بالا در محل حضور به هم رسانند چنانچه هر یک از صاحبان املاک یا نماینده قانونی آنها در موقع مقرر حاضر نباشند مطابق ماده ۱۵ قانون مزبور ملک مورد آگهی با حدود اظهار شده از طرف مجاورین تحدید خواهد شد و اعتراضات مجاورین نسبت به حدود و حقوق ارتفاقی و نیز صاحبان املاک و حقوق ارتفاقی که در موقع مقرر حاضر نبوده اند مطابق ماده ۲۰ قانون ثبت فقط تا سی روز از تاریخ تحدید حدود پذیرفته خواهد شد و از تاریخ تسلیم اعتراض به اداره ثبت ظرف یکماه دادخواست اعتراض خود را به مرجع ذیصلاح قضایی تقدیم و گواهی لازم از مرجع مذکور اخذ و به این اداره تسلیم نمایند.

تاریخ انتشار: ۹۶/۷/۱۳

علی فضلی

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان بیرجند

۹۶۱۴۴۵۶۸/ج

آب معدنی چشمه بلبل

نماینده فعال در سطح استان می پذیرد.

۳۸۴۵۴۱۷۸-۱۷۹

۹۶۱۳۸۵۲۵/ق

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان جنوبی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک بیرجند

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۳۹۶۶۰۳۰۸۰۰۱۰۰۲۰۱۴-۱۳۹۶/۰۶/۳۰هیات اول/ دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بیرجند تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم پری فلاحی فرزند نوروز به شماره شناسنامه۳۲۳ و کد ملی۹۵۲۵۲۴۱۵۶۳ نسبت به ششدانگ یک باب منزل به مساحت۱۰۸/۲۰مترمربع قسمتی از پلاک ۱۸۰۸- اصلی بخش۲ بیرجند از محل مالکیت آقای حسن امیرآبادی زاده محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۶/۰۷/۱۳

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۹۶/۰۷/۲۹

علی فضلی

رئیس ثبت اسناد و املاک بیرجند

۹۶۱۴۴۱۲۱/ج

از قلم شما

نخل عشق

در راه که به سمت مسجد جامع می رفتم دختر کوچکی را دیدم که روی میز پذیرایی که جلوی خانه شان چیده بود، با چه عشقی به رهگذران چای تعارف می کرد و پسربچه ای با پرچم مشکی کوچکش کنار خیابان سعی داشت مردم را متوجه خودشان کند.

ساعت ده به محل برگزاری مراسم روز عاشورا رسیدم و روبه روی در اصلی مسجد نشستم، هر لحظه تعداد جمعیت بیشتر می شد.

دیدن جوانی که با حال نه چندان خوبش آمده بود و بدتر از آن اشک همراهانش هر لحظه حالم را منقلب تر می کرد. حضور پدربزرگ و مادربزرگی که با وجود بیماری به سختی آمده بودند تا به نوه شان که جزو جوان های زیر نخل بود خداقوت بگویند توجه مرا به خود جلب کرد. حتی دیدن پسربچه های نوجوان با سر و صورت گلی و دختربچه های مشکی پوش که موهایشان را با گل سر مشکی بسته بودند زیبایی فضا را چندین برابر کرده بود.

روز که به ظهر رسید صدای اذان فضای عزاداری را روحانی و معنوی تر کرد و مردم آماده برپایی نماز ظهر عاشورا شدند.

بعد از نماز با برداشتن نخل ها، خیل جمعیت به سمت مسجد اصلی شهر راهی شدند. با شنیدن صدای طبل همراه نخل ها، همه به احترام نزدیک شدن و ورودشان برمی خیزند، اشک و بغض در چهره اطرافیان حس و حال مشترک همه بود. با ورود نخل ها جمعیت زیادی از افرادی که به دنبال نخل می آمدند وارد مسجد شدند. حس و حال افراد زیر نخل وصف ناپذیر بود.

از جوانی که جلودار اشک هایش نبود پرسیدم تا از حس و حالش زیر نخل برایم بگوید که گفت: توصیفش با کلمات سخت است، از لحظه ای که نخل را بر می دارند حسی سراسر غرور است که همه وجودت را فرا می گیرد. سکوت زیر نخل که هر وله کنان و با صدای گریه و نجوای یا حسین (ع) شکسته می شود شنیدنی است و هر کس با نیت باز شدن گره مشکلاتش در انبوه جمعیت با قدرت در حال بلند کردن نخل توأم با درخواستش از سرور و سالار شهیدان است.

فریاد بلند یا علی (ع) و یا حسین (ع) در لحظه برداشتن نخل که توسط حدود ۵۰ نفر در زیر نخل شنیده می شود تن هر بیننده ای را به لرزه در می آورد. ریتم صدای طبل، ارتباط حسی عجیبی برقرار می کند به مانند شنیدن شعری حماسی یا پخش سرود «ای ایران» که فارغ از هر نگاه سیاسی حس مشترک غرور وطنی اش موبرتن آدمی راست می شود.

شیعیان هر ساله با برپایی مراسم عزاداری، نوحه خوانی، سینه زنی و نخل گردانی و... این روز با عظمت را گرامی داشته و آن را ارج می نهند تا پیوند خود را با آرمان های بلند امام حسین (ع) حفظ کرده و در مسیر عاشورا در حرکت باشند و لذا شایسته است که در کنار این گونه مراسم، بیشتر به فرهنگ عاشورا و اهداف والای امام حسین (ع) که برآیند آن امر به معروف ونهی از منکر و پاسداری از ارزش ها و آموزه های اسلامی است، توجه شود تا ذهن فقط متمرکز بر مظلومیت این اسوه های دین نشود بلکه وقتی امام فرمود برای اصلاح دین جدم قیام می کنم یعنی چه؟! از سوز و شور که بگذریم ناگزیر به اشاره به برخی آسیب ها هستیم با این هدف که کژی ها و غبارها و برخی عارضه ها را از جان چنین مناسک ماندگاری بزداییم، در این بین ظاهر عجیب و آرایش های سر و صورت جوانان و رخنه غریب سنت و تجدد در یکدیگر را می توان در این ایام به خوبی مشاهده کرد.

همچنین نباید رقابت های ناسالمی که بین برخی هیئت ها و دسته های مذهبی وجود دارد، باعث به وجود آمدن انحرافات و بدعت گذاری هایی شود که در انتقال اصل این سنت به آیندگان خلل و خرافه ای وارد شود. امید آن که به یاری حق تعالی از عمق جان به ندای هَل مِن ناصِر یَنصُرنی امام مان نه فقط با شور بلکه با شعور حسینی پاسخ دهیم.

منیره جمجاه

کارشناس ارشد جامعه شناسی - فردوس

میراث ماندگار

عرب نجات_سال هاست که مردم آیسک با فرارسیدن ماه محرم با آیین های عزاداری و با به تصویر کشیدن گوشه ای از مظلومیت بازماندگان حادثه عاشورا و... می کوشند یاد رنج و مصائب اهل بیت امام حسین (ع) را زنده نگه دارند و هر ساله بر شکوه این مراسم افزوده می شود. تصویر اول مربوط به مکانی در آیسک در سال ۱۳۴۲ شمسی است که صحنه ای از مراسم تعزیه را نشان می دهد. تعزیه قدمتی دیرینه در آیسک دارد که بسیار با شکوه برگزار می شده است.

تصویر دوم تا حدودی همان مکان است در سال ۱۳۹۶ و مربوط به مراسم نخل گردانی که نشان از باشکوه تر شدن مراسم عزاداری امام حسین (ع) در اجتماع مذهبی آیسک است.